

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 237-4126
УНСоюзу: (201) 461-2300
з Нью-Йорку (212) 237-6250
(212) 237-6251

РІК LXXXIII. Ч. 118. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 25 CENTS ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СУБОТА, 26-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1976 No. 118. VOL. LXXXIII.

УКРАЇНЦІ ЦІЄЇ СУБОТИ „ПОХОДОМ ВОЛІ” У ВАШІНГТОНІ ПРИВІТАЮТЬ ЗСА В 200-ЛІТТЯ ІХ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ТА В 100-ЛІТТЯ СВОГО ВКЛАДУ В ІХ РІСТ І РОЗВИТОК ПРИГАДАЮТЬ, ЩО УКРАЇНА ВСЕ, ЦЕ ЖДЕ НА „СВОГО ВАШІНГТОНА З ЙОГО ПРАВЕДНИМ ЗАКОНОМ”. ЕЛІОТ РІЧАРДСОН, ОДИН З НАЙДОСТОЙНІШИХ ДЕРЖАВНИХ МУЖІВ СУЧАСНОЇ АМЕРИКИ, РЕПРЕЗЕНТУВАТИМЕ НА МАНІФЕСТАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА І УРЯД КРАЇНИ

ПОВІДОМЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЕВХАРИСТИЙНОГО КОМПІТЕТУ

Філадельфія, Па. — Український Евхаристійний Комітет Філадельфійської Митрополії повідомляє, що в дні 24-го червня 1976 р. Пресвященний Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філадельфійської Архипархії одержав листа від Блаженнішого Кир Йосифа, в якому Його Блаженство повідомляє про труднощі з приїздом на 41-й Міжнародний Евхаристійний Конгрес до Філадельфії.

Владика Василь Лостен і Український Евхаристійний Комітет доложать усіх старань та звернуться до урядових компетентних чинників про полегдження цієї справи.

Українець здобув першу нагороду

Атлантик Сіті, Н.Дж. (ар). — В суботу 19 і 20-го червня ц. р. відбулась тут на морській, дерев'яній променаді т. зв. „бордвок” чергова, 18-та вже Національна виставка образотворчого мистецтва і різьби. У виставці взяло участь 30 мистців — професіоналів з різних штатів ЗСА і з Канади. На понад 300 мистців було введено трьох українців. Два роджені вже в ЗСА зі знанням кількох слів по-українськи. Все ж один з них, мистець Іван Войтик з дружиною Анною, на питання, чи він поляк, відповів, що він українець, а батьки його походять з Київщини. Мистець Павло Ванчак з Коннектикут окреслив своїх батьків „рутенцями з Галиції”. Але після дискусії признався, що він почувася себе українцем і гордий, що українець дістав

першу нагороду в ділянці акварель.

Третій український мистець, маляр Борис Вуцький з околиць Клівленду, уроженець Києва, що з батьками молодим ще хлопцем приїхав до ЗСА, говорив прекрасною українською мовою. Він й одержав на цій виставці першу нагороду в ділянці акварель. Свої мистецькі студії закінчив у Клівленді і в цій околиці проживав з родиною і працює мистцем в промисловій компанії.

За 16 років мистецьких виставок в Атлантик Сіті українці два рази здобули найвищу нагороду т. зв. „Гренд Прайз” (подорож до Європи і два тижні побуту в мистецьких центрах Європи), а теж грошові нагороди в різних ділянках мистецтва.

Д-р Душник візьме участь в науковій конференції

Нью-Йорк, Н. Й. — Д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника”, що його видає Український Конгресовий Комітет Америки, буде одним з трьох доповідачів на 14-й Публічній Конференції, яку влаштує Інститут для соведських і східно-європейських справ в Джон Карол університет в Клівленді, Огайо.

Конференція, темою якої є: „Внутрішні труднощі Советського Союзу: економія, релігійні та людські права та проблема національностей”, відбується в середу, 30-го червня 1976 р. о год. 9:30 з ранку до 2:00 по полудні, і її веде проф. Михайло С. Пап, директор Інституту. Д-р

Пап виголосить заключне слово. Конференцію, що є вже 14-ю річною подією, відкриве о. Генрі Ф. Бінкергер, президент університету.

Д-р Душник говорить на тему: „Опозиційні рухи в Советському Союзі”, із спеціальним зауваженням України. Професор-емерит д-р Алберт Перрі, що викладає російську цивілізацію в Колгейт університеті, говорить про „Советський економічний поступ — ціною людського життя”, проф. Деніс Дж. Донн доповідатиме про „Релігійні справи в Советському Союзі”.

Конференція відбуватиметься в Студентському Центрі університету.

60 юнаків і юначок бере участь у тенісовому таборі на Союзівці

Союзівка (з. с.) — Шістьдесят хлопців і дівчат у віці від 12 до 18 років розпочали шостий річний тенісовий табір на цій оселі УНСоюзу в суботу, 19-го червня, відбувши вже цього дня в поплудневих годинах першу із понад 30 групових лекцій на кортишних кортах.

Цьогорічний табір маркантий тим, що в ньому бере участь рекордне число молодих тенісистів, які прибули сюди із 15 штатів східного побережжя і середнього заходу Америки, з переважною більшістю дівчат у відношенні 3:1. Табором, який триватиме до середи, 30-го червня, провадитимуть як і в минулих роках інж. Юрій Савчак і ред. Зе-нон Сніжний в асистенті інж. Романа Ракотого, мол., а їм допомагають два молоді асистенти-таборники Марко Чолган і Олександр Зай-нігер.

Крім практичних лекцій на кортах, програма табору включає теоретичні лекції техніки і тактики, фізичні, біг, руханку, тощо. Уільні від тенісових занять години таборники мають можливість відпочити інші види спорту як плавання, відбаванку, футбол.

Молодечче населення Союзівки збільшилось в суботу, 26-го червня, коли на цю оселю УНСоюзу прибули дівчат, у віці від 7 до 11 р., і започаткують трижильний дитячий табір, який триватиме до суботи, 17 липня. Після дівчат, такій же дитячий табір триватиме три тижні для хлопців у цій самій віковій групі. Літню програму для молоді на Союзівці закінчать учасники трижильних Курсів Українознавства. Союзівка ще приймає зголошення на дитячі табори і курси українознавства (тел. 914-628-5641).

Вашінгтон. — Цієї п'ятниці, 25-го червня, в цій столиці наймогутнішої сьогодні держави світу, все вже було приготуване, включно з урядовими формальностями, до великої Української Всенародної Маніфестації та „Походу Волі”, як і великого, репрезентативного концерту цієї суботи, 26-го червня, що будуть кульмінацією „Українського Тижня”, який почався в понеділок, 21-го червня, відкриттям різних виставок, відбуттям наукового симпозиуму, відвідинами мо-лоді в Білому Домі та рядом інших імпрез. Повідомлення про цю „Український Тижень” в столиці подала АР-БА, урядова Адміністрація 200-ліття Американської Революції, в своїх багатьох публікаціях.

Особисто президента Джералда Форда та його Уряд на Маніфестації та „Поході Волі” цієї суботи репрезентуватиме — завдяки заходу д-ра Митрона Куропаса, спеціального асистента Президента для етнічних справ — один з найдостойніших державних мужів сучасної Америки, секретар торгівлі Еліот Річардсон.

ЕЛІОТ РІЧАРДСОН

Еліот Річардсон був найменованішим на секретаря торгівлі президентом Фордом в листопаді минулого 1975-го року, в грудні того року Се-

нат затвердив цю номінацію і в лютому 1976-го року Еліот Річардсон склав присягу, як 24-ий секретар торгівлі.

Раніше, до 20-го лютого 1976 він займав пост амбасадора ЗСА в Англії. Від травня до жовтня 1973 він був генеральним прокуратором, отже міністром справедливості а ще раніше секретарем оборони і секретарем здоров'я, виховання та доброчинності.

Еліот Річардсон народився в Востоні 20-го липня 1920-го року. Правничі студії в Гарварді він закінчив з найвищими почесами в 1947-му році і від того часу займав видатні і найвидатніші пости насамперед в судівництві й опісля вже також в місцевій і стейтській адміністрації, здобувши собі крайову репутацію, яка й завела його до Вашингтону та на амбасадорські і міністерські становища в уряді країни.

Секретар Річардсон одружений з Анною з дому Гавард і вони мають двох синів, 21-літнього Генрі і 16-літнього Михайла та 19-літню дочку Ненсі.

Делегація цього достойного державного мужа, як особистого репрезентанта президента Форда і його Уряду на Українській Маніфестації є без сумніву виявом належної уваги Уряду ЗСА до цієї української імпрези та до громадян, яка її влаштує.

Українці Йонкерсу концерт відзначили 200-річчя ЗСА і 100-річчя поселення

Йонкерс, Н. Й. — Заходом Комітету 200-річчя Американської Незалежності та 100-річчя українського поселення в ЗСА при Відділі Українського (Конгресового) Комітету в Йонкерсі, тут в суботу, 12-го червня, в аудиторії Лінольї Гайскул відбувся „Вечір пісні і танку” для відзначення цих двох знаменних річниць. У концерті взяли участь хори „Думка” і „Молода Думка” з Нью-Йорку під диригентурою Семела Коприно, солісти хору Євгенія Турянська та Євген Титла, тацювальний ансамбль Осередку СУМА в Нью-Йорку „Верховинці” під мистецьким керівництвом Оле-га Гензи та піаністка Зореслава Сохан. „Думці” та вокальним солістам аккомпанював на фортепіані Джон Ван Ваксірк, „Молоді Думці” Оксана Куйбіда, а „Верховинці” — кількочленна оркестра.

Програму вечора відкрито співом американського національного гімну, що його відспівала супрото Євгенія Турянська у супроводі фортепіано.

Опісля короткої промови на тему 200-річчя Американської незалежності та 100-річчя українського поселення виголосили: голова Комітету Дмитро Івасютин (українською мовою) та д-р Олег Сохан (англійською). Між іншим, на концерті були привітали посади Йонкерсу, кілька членів Мської Ради та членів стейтської легісла-тури.

Після останньої точки в програмі д-р Олег Сохан і л-ї Галина Титла, в імені хору місцевої церкви св. Михаїла, вручили диригентів С. Коприно китицю квітів і зложили подяку всім виконавцям концерту.

Концерт закінчено відпіванням українського національного гімну.

ЄРУСАЛІМ ТА ІЗРАЇЛЬ СЬОГОДНІ

Написав Юл. Мовчан

Насамперед, практична порада для тих, хто планує тепер відвідати країни Середнього Сходу: перед тим, як їхати до Ізраїлю, їдте спочатку до арабських країн, якщо маєте на меті також їх відвідати. Чому? А тому, що арабські урядовці вас не пустять до їх країн з паспортом, на якому буде прибито Ізраїльську державну печатку. Пояснюється це тим, що араби й досі нічого не хочуть ні чути, ні знати про те, що вже 28 років існує держава під назвою Ізраїль. І тому туристам, які мають паспорт з Ізраїльською печаткою, рекомендується вибрати нові паспорти, на яких того ненависного для

арабів слова „Ізраїль” ще нема. Але жиди й тут перекрили арабів. Довідуючись, що аби не нагадати туристів на загадану несприятливу, замість печатки тепер їм видаються окремі папірці, які нічого не мають спільного з паспортом і які при виїзді з Ізраїлю треба здавати прикордонним урядовцям.

Або ось це такий, на перший погляд хоч і маловажний, але характерний щодо сучасних арабсько-ізраїльських стосунків факт. Перед тим, як ми мали виїхати з Йордану до Єрусалиму, вступило до одного з книжкових киосків в місті Аман (столиця Йордану) і запитую, чи не міг би я купити мапу Із-

ЕЛІОТ РІЧАРДСОН

Відбулося перше засідання Національної Асамблеї об'єднаного В'єтнаму

Ганой. В'єтнам. — Франс Пресс інформувало, що в четвер, 24-го червня ц. р., тут відбулося перше засідання Національної Асамблеї об'єднаного В'єтнаму після 30-річного поділу і війни. Асамблея, яка нараховує 492 послів, включас 249 північних і 243 південних в'єтнамців. На му святковому засіданні були майже всі члени Національної Асамблеї, члени Цейтрального Комітету уряду-ючої В'єтнамської Робітничої партії і уряду та важливіші функціонари Компарції і військовики з обидвох частин В'єтнаму. Ця перша об'єднуюча форма, якій надають широкого розголосу в пресі, мала б закінчитися проголошенням спільного ка-

бінету і нової Конституції, над якою вже від давня працює окрема підготовча комісія. Церемонія розпочалась відграванням обидвох національних гімнів — північного і південного В'єтнаму, а опісля присутні вислухали похоронного маршу, який був присвячений усім воїнам, що згинувли в останній війні. Нгуєн Гу То, лідер південного В'єтнаму, стояв разом на подіумі з лідером північного В'єтнаму Труонг Чінгом. Сесія продовжуватиметься кілька днів і розглядатиме економічні й політичні справи, після вислухання звідомлення, що його склав генеральний секретар Компарції Північного В'єтнаму Лі Дуан.

Студенти України „їдуть на БАМ”

Київ. — Газета „Радянська Україна”, орган ЦК Компарції України, Верховної Ради і Ради Міністрів УССР, у числі з 13-го червня ц. р. інформувало про нові виїзди молоді, а головним студентів, на „новобудови Байкало - Амурської Магістралі”. В інформації говориться, що „багатовисхідний студентський загін Дніпро-

петровська направляє своїх посланців на магістраль віку. Одинадцять загонів з транспортного, будівельного, медичного інститутів та держуніверситету працюватимуть у нинішньому році на різних ділянках великої будови. 2,5 мільйона карбованців капіталоукладень основлять посланців студентів Дніпропетровщини”.

раїлю. Продавці подивилися на мене з-під лоба, а потім один з них холодно відповів: „нема такої”. Потім він мовчки поклав переді мною мапу. Розгортаю і бачу, що на захід від Йордану великими літерами написано „Палестина”. Знаєш, для них, арабів, існує тільки Палестина, але в жадному разі не Ізраїль! І то навіть після того, коли вони вже три рази ганебно прогнали війну з Ізраїлем!

Звичайно, офіційно можна не визнавати уряду якоїсь держави, можна бути з тією державою навіть у ворожих стосунках, але не пустити туриста до Сирії, Йордану чи Єгипту тільки тому, що той турист раніше відвідав Ізраїль? Це вже смішно й безглуздо... Але цей нібито дрібничковий факт є лише

однією з типових рис „меншості” сучасних арабських правителів. Може цей факт також дає часткову відповідь на питання, чому величезний арабський світ (одні тільки сирійці нараховують понад 30 мільйонів) не може „дати ради” заледь трьом мільйонам Ізраїльських жидів.

Дуци з Йордану в напрямку Єрусалиму, впадає в очі незвичайна вбогість цієї Ізраїльської, чи пак палестинської, землі. Та це ж майже суцільні пісковики, янїсті гори та пустелі, на яких тільки подекуди, по невеличких заглибленнях, видніються біднієшні кушанки якоїсь рослинні. Один польський монах-францішкан, якого ми випадково зустріли, коли він ішов до монастиря поблизу (Закінчення на стор. 3-4)

МОСКВА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ КОМІСІЇ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У ВАШІНГТОНІ

Москва. — Советська пресова агенція ТАСС повідомила, що посольство СССР у Вашингтоні запротестувало в Державному департаменті ЗСА з приводу створення комісії, з участю представників уряду, який, за інтерпретацією ТАСС, „надані незаконні функції якогось контролю над діяньми держав учасниць Гельсінкської конференції, по виконанню заключного акту наради з питань безпеки і співробітництва в Європі”.

Як відомо, в середу, 3-го червня ц. р., президент Джералд Форд підписав законопроект про встановлення спеціальної Комісії для слідування за порушеннями людських прав, гарантованих Гельсінкською декларацією, що її минулого року підписали голови 33-х європейських держав, ЗСА і Канади. Підписання цього законопроекту відбулося в Овальному бюрі президента в присутності численних законодавців, між ними конгресмени Міллісент Февік з Нью-Йорку і сенатор

Кліффорда Кейса, авторів цього проекту в Палаті Репрезентативів і в Сенаті, про що згадувалось у „Свободі” з 17-го червня.

Це поступування американського уряду не подобалось порушникам Гельсінкської декларації і вони кажуть, що „створення такого роду комісії є по суті спробою американської сторони присвоїти собі право свавільно, в односторонньому порядку трактувати Заключний акт і на цій підставі судити про виконання його положень іншими державами — учасницями. Це суперечить принципам, — говориться далі в повідомленні ТАСС, — невтручання у внутрішні справи держав — одному з основоположних принципів міжнародного права, закріплених у самому Заключному акті”. В советському протесті також говориться, „що будь-які спроби вип'ячувати одні положення Заключного акту на шкоду іншим його положенням вели б до порушення досягнутого балансу до-мовленостей”.

Група для слідування за дотриманням Гельсінкського договору в СССР проголосувала заяву

Нью-Йорк. — Комітет оборони советських політичних в'язнів інформувало:

В травні 1976 р. в Москві створено Групу для слідування за дотриманням Гельсінкського договору в СССР під проводом відомого громадського діяча, проф. Ю. Орлова. Група випустила текст своєї першої заяви, в якій сказано, що основною ціллю групи є інформувати всіх голів держав, котрі підписали Гельсінкський договір про порушення статей того договору в СССР. Група буде слідувати за всіма порушеннями договору, буде збирати інформації від громадськості і буде інформувати

громадськість.

Зокрема Групу цікавлять приклади релігійного переслідування, коли дітей забирають від батьків, щоб такним способом заборонити батькам виховувати дітей в релігійному дусі. Також сказано, що Група збиратиме факти про психіатричне переслідування і змушання над палітичними в'язнями.

Тільки „сумлінні” дістають відпустку

Київ. — „Який порядок надання відпусток колгоспникам?” — На це питання відповів журналіст „Радянське право” за березень ц. р. у відділі „Консультації”. З відповідей виходить, що не всі колгоспники мають право на оплачувану відпустку, а тільки ті, що „сумлінно працюють у громадському господарстві і виробляють встановлений обов'язковий мінімум трудової участі”. Три-валість відпустки також не однакова, а залежить від „правил внутрішнього розпорядку” в кожному колгоспі, тобто все залежить від „ради бригади” і „затвердження правління колгоспу”.

З „визначення” видно, що в колгоспах використовується і праця підлітків, бо сказано: „Підлітків, які не досягли 18 років життя, відпустка надається у розмірі календарного місяця”, але такий підліток, як і всі інші колгоспники, мусить попрацювати перед відпусткою дванадцять місяців. Від цих „дванадцяти місяців” залежить і розмір оплати за від-

пустку; він становить певну частину „від середнього місячного заробітку колгоспника за дванадцять місяців до надання відпустки”. Ця частина, у відсотках, встановлюється „зборами членів колгоспу (зборами уповноважених)”, — подас „Радянське право”, — у процентах від середньомісячного заробітку колгоспника, власне, за ці згадані 12 місяців. Цікаве й багатомовне є визначення відпустки для матерів з немовлятами: „Жінкам, які мають грудних дітей, за їх особистим проханням (до досягнення дитиною одного року) правління колгоспу може надати додаткову відпустку без збереження утримання, з врахуванням дня відпустки в рахунок обов'язкового мінімуму трудової участі”. Як бачимо, і мати з немовлям лише „може” отримати додаткову відпустку, але може й не отримати; тож і в сучасному колгоспі, як виходить з самого советського журналу, діється так, як колись за кріпацтвами: „Німі на панщину їдуть і діточок своїх ведуть...”

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07308.

FOUNDED 1988

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від їх довжини, доводячи за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Найнішні сподівання

Західна преса надрукувала обширне повідомлення своїх кореспондентів з Риму, одержані ними з "достовірних джерел, про заміщення в комуністичному таборі, про порівняння різниці думок на справу "пролетарського інтернаціоналізму" і навіть "марксизму-ленінізму" та про відсутність Москви з її першій позиції і вимоги знати Комуністичну партію Советського Союзу, як одну з провідних компартій і закріплити за нею керівну роль у світовому комуністичному русі. Дехто у поспіху зробив вже навіть висновок, що це, мовляв, історичний момент звороту і від сьогодні "самостійні" комуністичні партії Східної і Західної Європи матимуть змогу самі вирішувати свою долю, формувати власну внутрішню і закордонну політику і, як кажуть, "достовірні джерела", навіть критикувати ті чи інші потягнення "братніх" комуністичних партій, в тому числі також потягнення Москви. Всі ці "успіхи" приписують советському дипломатові Константинову Ф. Катусеву і маршалові, а тепер президентів Югославії, Броз Тітові, які, мовляв, напередодні повної берлінської зустрічі підготували комісії з'ясувати виправданість ухваленої декларації, що уможливила не тільки скликання комісії, але й самої конференції, яка, згідно з повідомленням, мала б вже розпочатися в понеділок 28-го червня ц. р. у Східному Берліні.

Так, менш-більш, можна б скаржуватися на сенсаційний шум навколо "згоди" між комуністами Західної Європи, якби ігнорувати закостенілу в своїй "схематичності" советську комуністичну ідеологію, яка, як відомо, повністю підпорядкована історичним імперіалістично-російським інтересам, з чого логічно випливає бажання російських імперіалістів створити під маскою інтернаціоналізму односторонню "советську націю" з російським змістом в СССР, а опісля поширити цей імперіалістичний цілий "модель" на світ. Очевидно, що деякі комуністичні партії, головні в західних країнах, не бажали бути жертвою цього імперіалізму, розпочали маршувати своїм власним шляхом до комунізму, заперечують "советський модель" і відкидають советську гегемонію. Так дійшло до конфлікту в комуністичному таборі, що грозило повним розбиттям в комуністичному світовому русі. Шойно після того, як в Києві, Москва застосувала засаду Леніна: "зробити один крок назад, щоб двісті кроків вперед". При цьому комуністи, які навіщо сподівалися на лібералізацію советської тоталітарної системи, повинні пам'ятати акти советської військової машини в Мадящині в 1956 р. і такі ж акти насильства в Чехо-Словаччині в 1968 році.

Кремлівські верховоди ніколи не зречуться примату Москви і все та за всяких обставин змагаються до цього, не гребуючи жадними засобами.

Трагедія наших днів

Минулої середи і четверга велика українська громада Ньюарку - Ірвінгтону та довколишніх місцевостей метрополітального району Нью Джерсі - Нью Йорку супроводила на вічний спочинок св. п. Володимира Боровика, хрестомісця чесну людину, великого ідеаліста - трудівника та самозаперечення відданого патріота, який внаслідок власної трагедії наших днів — бандитського грабункового нападу двох молодих душогубів. Об'єктом побитого, але — слава Богу не такого трагічного — грабункового нападу були протягом двох минулих тижнів в цій самій метрополії ще два інші наші відомі громадяни, д-р Володимир Душин та д-р Василь Тершакович. Та це тільки ті з наших громадян, про напад на яких стало відомо. Про багатьох інших, які мали подібні пригоди, тільки часом хтось згадає.

Бандитські напади самі по собі не є жадною новиною. Вони були в минулому і напевно будуть в майбутньому. Трагедія наших днів є те, що в теперішніх "обставинах" на такі випадки є більше злочинних "потреб" і менше законних протизаходів. "Потреба" відома. Це в першу чергу поширене наркоманство, яке пожирас фізичне і моральне здоров'я переважно молодих людей, та горіхальні суми, що їх жертви тих налогів мусять платити за куповані підліпливі наркотики. Наркоман, щоб заспокоїти свій страшний наліг, готовий поповнити всякий злочин.

Цю трагедію наших днів те тільки збільшує далеко незадовільне законодавство та збайдужіння органів суспільного ладу. Це правда, що ми всі у вільних країнах чванимося тим, що наші закони радше дозволяють, щоб безкарно швендялися по світі на волі сотня винних, ніж мав би терпіти незаслужену кару один невинний, але вже аж ніяк не можна чванитися тим, що наші закони куди більше дають про справедливості для злочинців, ніж про справедливості для їхніх жертв.

Який вихід зі ситуації? Насамперед нам треба собі усвідомити, що ми є інтегральною частиною суспільності і системи країни нашого поселення і все, що в цих країнах діється, відноситься також і до нас. У цьому відношенні немає і не може бути жадних "гетт", жадних "хат скраю". Консеквентно, ми повинні інтересуватися усім і в усіх справах забирати голос та на всі справи, включно із стейтвом та федеральним законодавством, відповідно впливати.

Теперішній передвибірчий час на це зокрема пригоди.

Подруге, нам треба завжди пам'ятати про цю "трагедію наших днів" та обережніше поступати, створюючи якнайменше нагод для злочинців у поповнюванні їх злочинів. Коли ж комусь така пригода припадє — поділіть власті постійно перестерігають та дораджують не ставити опору бандитам, як немає вигляду на те, що який опір їй відстає чи взагалі буде успішним. Життя вартішніше того, що бандити можуть від нас відібрати.

Трагедія св. п. мігра Володимира Боровика та його родини буде менша, якщо вона причиниться до нашого усвідомлення цієї, власне, трагедії наших днів, бо тоді цих трагедій буде менше.

Ярослав Курдюк

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОР ПРОТИ ЗСА І КАНАДИ

В останньому часі проціді-талася з міжнародних політичних джерел вістка, що в минулих двох-трьох роках створився т. зв. "модерний і терористичний блок", який виводить свій початок немов би то із усіх політичних розгалужень і його спектр охоплює терористів від крайнього лівого, аж до найправішого. Всі вони поділяють "одну суцільну концепцію", що, мовляв, їхня нинішня ціль може тільки тоді увінчатися повним успіхом, коли їх терористична діяльність прокотиться за принципом: "терор, кровопролиття і розбій". Деякі з цих терористів являють собою високошкільні команди групи, які добре ознайомлені із сучасною і страшиливою нинішньої технологією. В міжнародних розвідках колах висловлюється побоювання, що ці, як їх називають тепер, — "ультра-модерні терористи" можуть вжити нуклеарний матеріал у формі радіоактивної отруї, або сконструювати дуже примітивного типу, т. зв. "набруднішого", радіоактивну атомову бомбу.

Яким страшилом є така терористична загроза, якщо дивитися з того, що ЗСА і Канада працюють дуже посилено і то вже від довгого часу над тим, щоб уможливити терористам їхні евангельські дії, які вони заплановують перевести під час Олімпійських Ігор, які відбуваються цього року в Монреалі. В однаковій мірі Еф-Бі-Ай, як теж і Канадська "Роял Кенедіс Мавнтд Поліс" напружили всі свої сили, щоб спаралізувати загрозу будь-якого терору, поки він встигне підступно вдарити.

Загострено особливо митну контроль, і обидві сторони слідкують дуже наполегливо за тим, щоб терористи не пропачкували зброї та вибухових речовин. У ЗСА департамент оборони признав для справляння діяльності навіть "окремий координатор для добровольного тероризму". Незалежно від того, Вашингтон запропонував канадському міністерству закордонних справ перевести скоординовану і дуже докладно розплановану проти-терористичну освітлюючу кампанію.

Американські й канадські офіційні джерела подають деякі із цих терористичних груп, що мають від кількох десятків аж до кількох тисяч членів, і вони у своєму фанатичному засліпленні можуть накоїти матеріальної шкоди, або кривавих закатів. Для прикладу варто згадати про групу японських фанатиків-анархістів, яка на основі точної провідки має леве коло 30 членів. Вони прийняли назву: "Японська Червона Армія". У 1972-му році ця група жажнула цілий світ своїм терористичним виступом на ізраїльському летовищі у Тель Авіві. У безладній масакрі-стрілянині вони

упродовж 18 хвилин вбили 28, а поранили 78 осіб. Члени цієї самої терористичної групи захопили борт терористичного літака Я-поясний повітряної лінії у 1973 році, в 1974 — збомбили нафтові танки-збірники "Шелл Ойл Ко" в Сінгапурі, а в 1975 році захопили були американську амбасад у Куала Лямпур.

Чергова невелика, але фанатична своєю членством терористична група — це "Фурзас Армадас де Лібертаціон Пуерторікена", го-ловна мета якої відділитися зовсім від ЗСА і створити свою власну і незалежну "Пуерторіканську державу". Цю групу підтримує Пуерторіканська соціалістична партія, а їх разом підтримує повністю кубинський верховод Фідель Кастро. На основі точного призначення вісток, ця група признає, що вона виконала цілий ряд бомбових замахів на території ЗСА, а в одному тільки місяці жовтні минулого року вона виконала 12 успішних вибухів, які наробили багато матеріальної шкоди і поранили людей.

Якраз цієї пуерторіканської терористичної групи, як теж і другої кубинської, але являє і рідше із протиставленням — "Френте де Лібертаціон Националь де Куба", пообіцяють найбільше американська і канадська влада. Пуерторіканська терористична група готова буде намагатися тероризувати бомбовими замахами день святкування 200-ліття ЗСА, а кубинська протиставляється тому, що Куба приймала офіційну участь в Олімпіаді, вона може намагатися — перевести терористичні замахі або саботажні не лише "комуністичних кубинських об'єктів", але що гірше — советських. Цю протиставленість кубинську групу вважають за високоінтелектуальну, відрізняють організовану, бо-дуже модерно вишколену, а її члени — це здіблішого, "ко-лишня військова еліта" Куби. Вона має 1500-2000 зразкових членів.

Третя, може і найбільша терористична група, яка в самому тільки Нью Йорку має коло трьох тисяч членів і яка готова тероризувати в однаковій мірі американське 200-ліття, як теж і Олімпіаду в Канаді — це "Рух Реставраційна". Вони називають себе "Ніжніми Ордеком". Це одна із найстаріших терористичних груп на території ЗСА. Всі її члени — це чорні підліпні фанатики, які вірять, що покійний еті-пул імператор Гайлс Селласіє являвся "одино-ким втіленням живого Бога на землі", а всі білі, без різниці на місце свого походження, це "діти диявола і носії всякого протилежного зла, але слід винищувати всіма можливими нинішніми засобами".

У секретних документах

І. Вовчук

ПЕРЕД ЖИВІВМИ

(1)

Десяту п'ятирічку, наприкінці якої і державні планів для промисловості і сільського господарства визначив 25 з'їзд КПСС, названо п'ятирічкою якості і ефективності. В деградуючому сільському господарстві, що неспроможне забезпечити потреби населення і промисловості країни, боротьба за потрібний урожай залишається головною проблемою. Як тільки заходів не вживає ЦК імперської партії і її республіканські відділи, щоб досягнути урожаю, що забезпечить потреби країни. Про врожай хліба говориться на міжреспубліканських зустрічах письменників, що стали організованими показу-

американська і канадська розвідки служби призначили дуже цікаві подробиці про те, яку армію "рафіновану" і замасковану зброєю" готові покористуватися терористичні групи. Головна їхня ціль — це навести терор і танку посеред більшій скупченні людей, загальною прийнятою їхня тактика — "удар і втік". Крім загальної, легше замаскованої зброї терористи можуть мати заховані мініатюрні розміри, але великої нищівної — розривної сили бомби, а пістолі можуть бути заховані у фотокамерах більшого формату, типу "Полароїд", або стрічкових фільмових апаратах. Найбільш відомі, мінімальних розмірів, але великої розривної сили, — це гранати "Дач міні тренеї". Пообіцяють, що терористи, які розпоряджаються різними високотехнічними лабораторіями і найпрецизійнішими механічно-збройними апаратами, можуть виготовити, наприклад, дуже малі машини пістолів, що їх можна розділити на частини і вмістити в "даше портфель" разом із 200-300 малими розривними набоями відомого типу "дум-дум".

Як уже сказано вище, обидва уряди розпочали дуже інтенсивну проти-терористичну кампанію, щоб освідомити людей про цю евангельську загрозу. Але крім основного поборювання терору мусить перейти у свої руки сам народ. Як відомо, терористи називають себе "рибами". Це слід розуміти таким чином, що цим терористичним "рибам" найдогідніше плавати у "брудній воді", яка постає із хаосу, безладдя і розгубленості.

Треба сподіватися і очікувати, що в однаковій мірі і в ЗСА і в Канаді населення покаже себе належним ідеї і патріотичним з нагоди цьогоїрочних велетенських здвигов, і дасть спонтанну відсіч усім цим, на свій лад легководущим і розбещеним, фанатикам, оскільки ціль яких можна назвати тільки божовільною безвідповідальністю.

Франція, Німеччина чи Бельгія, переходила свою власну відошу в історії "індустріальної революції". Відомо є, що в упрямстві до 1917 року це такі курйози в економічних інвестиціях ЗСА на Донбасі, що тут, як і в Криворіжжі, існували промислові поселення, чи осередки із американськими назвами, як хоча б оселя Нью Йорк біля сучасної Ново-Бахмутівки, недалеко річки Кривий Торець. Нью Йорк можна знайти на карті не лише Донбасу, але й на великій мапі Української Держави, яку на замовлення українського республіканського уряду у 1919 році був видав віденський картографічний інститут Фрейтага для вжитку українських посольств, дипломатичних місій та консулатів УНР.

Тема і н д у історичного вжитку ЗСА в упрямстві вжитку України дуже цікава, вона може бути знаменитою в науковому досліді чи для написання докторської дисертації. Тут лиш згадується про діяльність історичного портів: Філадельфію, Нью Йорк чи в Нью Орліс.

Із американським індустріальним устаткуванням приходив й технічний та економічний фаховий персонал, який теж американські консулати мусіли опікуватися. Ось тому ми мали до 1917 року це такі курйози в економічних інвестиціях ЗСА на Донбасі, що тут, як і в Криворіжжі, існували промислові поселення, чи осередки із американськими назвами, як хоча б оселя Нью Йорк біля сучасної Ново-Бахмутівки, недалеко річки Кривий Торець. Нью Йорк можна знайти на карті не лише Донбасу, але й на великій мапі Української Держави, яку на замовлення українського республіканського уряду у 1919 році був видав віденський картографічний інститут Фрейтага для вжитку українських посольств, дипломатичних місій та консулатів УНР.

Тема і н д у історичного вжитку ЗСА в упрямстві вжитку України дуже цікава, вона може бути знаменитою в науковому досліді чи для написання докторської дисертації. Тут лиш згадується про діяльність історичного портів: Філадельфію, Нью Йорк чи в Нью Орліс.

докорінної перебудови сільського господарства. Розмір її (перебудови) не менший, як була колективізація.

На пленумі "постанови ЦК КПСС" не згадували, а учасники зобов'язано всебічно активізувати працю для здійснення брєжневської колективізації, за якою, об'єднуючи колгоспи і радгоспи, творитимуться виробничі об'єднання, подібні до акційних товариств. Активізація в сільському господарстві за брєжневської влади була ніколи не бракувало, а в десятих п'ятирічці її ще посилено. З перших днів п'ятирічки в агітаційній барабанщині про агітаторів всенародних соціалістичних змагань з гаслом: "підняти ефективність і акції праці для поліпшення добробуту".

В кожному господарстві, на фармах і в рілльничих бригадах створені агітаційні колективи, в складі яких є 50 і більше людей, і вони за дорученням партії мають добиватися "ефективності і якості". "Стало правилом", — писала "Р. У.", що кінець робочого дня для агітаторів — членів постів глашуків — це час підняти підсумки і аналіз зробленого, визначення тих, хто поперед, хто відстає". Лементу про комуністичне ставлення до праці, щоб виконати план, дуже багато, та толку з того мало.

Щоб підсилити ефективність, ЦК КПСС схвалив ініціативу кількох агітаторів, які звернулися до всіх ідеологічних працівників республіки (а їх є кілька тисяч) провести широку пропаганду про виконання планів десятих п'ятирічки. Кожен повинен знати своє завдання, знати результати праці своєї і суперника в змаганні", — писала "Р. У." 24-го квітня. І це мають здійснювати агітатори, політінформатори, пропагандисти — "активні політичні біди партії".

Цензурне сито для інформації в пресі про перебіг весняних робіт в першому році п'ятирічки далеко густіше, як було раніше, і крізь нього лише іноді пробивалися відомості про дійсний стан на лах. Сили напружено, працюючи без перерви цілу добу. Посіли умови були малосприятливими. Весна в багатьох районах запізнялася, а об'єм весняних робіт збільшився, бо довелося пересівати чимало озимих. Урядовий офіційно так описує ціюїрочні весняні роботи: "Небувала весна в цьому році на Харківщині. Минулої зими снігу було багато. Але весняні грози поспішили, і весною, як підкапували вчені, чотири п'ятих вологості увійшло вглиб, сталося своєрідне промивання верхніх шарів. Тому рослини знайшли нестачу харчових речовин" ("Известия", 14-го травня).

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ли такими, як повинні були бути. Вони були дуже утруднені з приводу цілої низки неперемінних політичних подій, які не дозволяли на нормальний хід справ між обома сторонами. Та все ж таки на цьому, можна сказати, тернистому шляху постали були й такі факти, із яких ми можемо й подекуди радуватися. Про ці саме позитивні дані буде мова в час уродин Америки на науковій конференції, що її влаштовують спільно при найвищій науковій установі в Америці — НТШ, УВАН та Український Гавардський Інститут у Вашингтоні, в п'ятницю, 25 червня, на протязі цілого дня, щоб виказати перед американським громадянством, що українці в ЗСА — це не лише біди робітників фабрик, ковальні, чи дрібні урядовці в адміністраційних установах, але й співтворці американського індустріального розвитку, наукового прогресу, мистецької творчості, цінні в усіх важливих професіях, а навіть в політичному та економічному світі цієї країни.

Ми не лише здібні мислители (Закінчення на стор. 3-44)

З НАШИХ ВУДНІВ

Пан голова співає

Коли в першій частині ювілейного концерту гору "Думка" в Нью Йорку, голова цього гору, інж. Юрій Штогрин, виступив з тріумфом баритонів на сцені, — пані добродіа, що сиділа перед мною, нахилилася до сусідки і тиза зойкнула:

— Ой, біді! Буде промова!

— Не буде, — заспокоїла її, так само шепотом, сусідка, що студіювала програму.

— Тут стоїть надруковане, що тепер іде народна нішня "Стоїть гора високая".

Так воно і сталося: хор відспівав вищегадану народну пісню, до слів Леоніда Глібова, в обріді В. Корецького, а шанувальники голови тримали сольо. За що, під час перерви, моя сусідка з переднього ряду дуже його похвалила.

— Оце, мені називається, — порядний голова товариства, — сказала. — Не мучить людей доповідями, не промовля, а співає. Ото було б гарно, якби всім слідами пішли голови інших наших товариств та організацій.

Присмило і мені приєднатися в цьому місці до цих теплих слів на адресу нашої голови, тим більше, що з інж. Юрієм Штогрином ми майже земляки, бо його мати походить зі села Шоломів Білоречного повіту. Якщо б мені, однак, вільно було висловити деякі критичні зауваги до цієї точки концертної програми, то я голосував би за те, щоб і хор, і соліст, не виконували обов'язково всіх стробок пісні "Стоїть гора високая"... Окреме застереження маю до кінцевої стробки, в котрій співаєте оте, беззастидливо: "Тися молодість не вернеться, не вернеться вона!" Самі знаємо, що не вернеться, то й навіщо пригадувати публіці такі сумні факти, зокрема деяким сагітним, старшим паубкам не ека-зуючи пальце на себе са-мо-го...

З правдивим зворушенням приходить відмітити, що тут то там уже знаходяться наслідувачі голови гору "Думка"! Так, для прикладу, для 5-го червня ц. р. під час сільної Франківської Сесії НТШ і УВУ в Нью Йорку, один з її учасників, проф. д-р Роман Кузар, — він же поет Р. Володимир, — добровільно погодився скоротити свою доповідь про Львівську Академічну Гімназію і в скоромому часі просіває задовольно з плюсом три ліричні пісні Січинського, до слів Івана Франка, при аккомпанементі проф. Каліни Чіпки - Андрієнко. Дай Боже, щоб і на великій, всенародній маніфестації у Вашингтоні в цю суботу і неділю, менше було промовців, а більше співаків!

І к е р

ЄРУСАЛИМ ТА ІЗРАЇЛЬ СЬОГОДНІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Єрусалиму, сказав, що від травня і аж до жовтня тут не буває майже жадних дощів. Та збога біденька земля, яку ви бачите на узгір'ях Єрусалиму, — сказав він (а це було в половині травня), — під дією печучого сонця за два-три тижні стане червоно-жовтою і потім десь взагалі зникне".

Та не зважаючи на таку природну вбогість, час-часу по тих горах видніються отари овець. Що вони, нещасні, тут їдять? Що вони п'ють? Во ї річок чи ставків тут не видно.

Дивлячись на цю безрозмірну і безводну пустелю, мимоволі приходять на думку питання: що змусило людей поселитися в цій аж ніяк не придатній для „нормального життя" частині світу? Хіба в ті часи — 2000 років тому не було кращих, багатших на рослинність та воду земель? Зрештою, що змусило людей тепер битися за цю пустелю?

Щодо самого міста Єрусалиму, то воно поділяється на Старий та Новий Єрусалим. Старий Єрусалим оточений іррегулярним високим муром, який колись служив обороною від нападів ворогів. Але також вся внутрішність Старого Єрусалиму — це майже уціліла, побудована з білого каменя, колошальна будова, в якій за багато століть людина, залежно від своїх потреб, повбудувала вузьенькі, покручені вулички, підземні ходи, маленькі комірки для мешкання, місця для торгівлі, ну, і звичайно свої святині — церкви, мечеті, мінарет, синагоги. Підкреслюю, все тут з каменя і „стоїть на камені" і тому, мабуть, тут ніколи не бувало пожеж, бо ж камінь не може горіти. Щодо т. зв. Нового Єрусалиму — то це вся та решта частини міста, яка міститься поза межами мурів Старого. Вона своєю будовою нагадує більш-менш модерні міста Європи чи Америки і тому про неї нема потреби багато розпитувати.

Інша справа — Старий Єрусалим. Адже це тут, згідно з Біблією, Ісус Христос провів найславніші роки своєї діяльності і життя — починаючи від місця, де Він, будучи 12-ти річним хлопцем, дискутував з фарисеями та прогавив гандлярів і спекулянтів з церкви (тепер на тому місці стоїть магометанська мечеть Омара), і кінчаючи Кальварією (латинська назва невеликої гори — по гебрейському — Голгофа), де Ісус був розп'ятий, а потім, на третій день воскрес і „вознісся на небеса, як було написано".

Це тут, у Старому Єрусалимі, поблизу, де стоїть вищезгадана мечеть Омара, Авраам мав принести в жертву Богові свого єдиного сина. На цьому ж місці мали будувати також ковчег Ноя. Тут недалеко стояла також перша синагога, яку побудував цар Соломон — дуже велика, бо була розкішно декорована золотом та слоновою кісткою. Мусульмани вірять, що з великої кам'яної скелі, яка розміщена під саванною куполою мечеті, їхній пророк з'явився і полетів до неба... Чи так воно було в дійсності? „Аллах його святий знає!"

Це тут, у Старому Єрусалимі, ми йдемо знаменитою „Віа Дольороза" — Хресною Дорогою, по якій ішов Ісус Христос з терновим вінком на голові та ніс свій тяжкий хрест. Ця дорога веде до двору, де Пилат виніс свій жорстокий вирок Ісусові. Це тут, при т. зв. П'ятій станції Хресної Дороги, міститься вістар, на місці якого в камені було зроблено отвір, крізь який опускали тіло розп'ятого і мертвого Христа. Трохи далі, посередній базиліки Гробу Господнього, є те місце, де містився гроб із тілом мертвого Ісуса. Поруч бачимо Калліцію Янгола, яку було побудовано на згадку про те, коли Янгол дав вістку народowi, що Ісус воскрес. Це те місце, до якого думками звертаються мільйони християн цілого світу у страшний день перед Великоднем.

Не знаю, як там було 2000 років, але тепер Старий Єрусалим релігійно поділений на чотири квартали чи частини: християнський, жидівський, мусульманський та вірменський. Чи між ними існує якась ворожнеча або брак взаємолеранції?

Цього тут не видно, бодай назовні. Навпаки, від 1958 року, після спільних нарад католиків, вірмен, греків, коптів (?), сирійців та абесінців, було устійнено спільний план відновлення храму Божого Гробу. Тепер тим Гробом опікуються римокатолики, греки та вірмени, тобто православні. Завдяки релігійній взаємолеранції, тепер та велика святиня є в достатній задовільному стані (перед тим була запущена і занехасана) і її відвідують всі паломники без упереджень чи перешкод з боку будь-якої іншої релігійної групи людей.

Та й назовні, як правило, не так легко розрізнити, хто з єрусалимців християнин, а хто мусульманин чи жид, бо і ті і другі мають подібний темно-смуглявий колір шкіри, чорне волосся, однакові одяг, і т. д. Виявляючись т. зв. жиди-ортодокси, які вже від дитячих років записують довгі „пейсахи" та носять довгі чорні плащі з обов'язковими (навіть у велику спеку) чорними капелюхами на головах. Щодо мусульман чи арабів, то багато з них (переважно середнього й старшого віку) носять на головах довгі білі хустки, які нібито є „протекцією" проти дії гарячого сонячного проміння (незрозуміло тільки, чому „протекція" застосовують виключно араби? Хіба голови арабів є менш відpornими до дії сонячного проміння ніж, скажімо, голови жидів або християн)?

Чи хтось з нас хотів би жити в Єрусалимі?

Я обійшов Старий Єрусалим, можна сказати, вздовж і впоперек від Кальварської гори до мечеті Омара, і від Сіонських Воріт — до фортеці Антонія, але ніде не бачив не тільки жадного парку чи якоїсь річки або ставки, але навіть лавочки, де можна було присісти і відпочити — не говорячи вже про такі „люксуси", як туалети для публіки, вода для пиття, і т. д. Все тут суше й безводне, і тутешні люди до цих умов, здається, вже так достосувалися, що почувають себе цілком добре".

Але не можна не помітити певної соціальної різниці між жидівським та арабським населенням Єрусалиму та Ізраїлю взагалі. Зокрема, це більше помітно на провінції, на селах чи хуторах. Жидівські фермери чи селяни, звичайно, живуть значно краще ніж араби. Чому? Чи тому, що мають кращу землю? Або, може, тому, що Ізраїльська держава їм завдає кривду, оподатковує більшими податками, і т. д.?

Ні те, й ні друге. Пару тисяч років тому, коли арабські сільські господарства в Єгипті, Сирії та

Йордані, які не є під контролем Ізраїлю, але картина та ж сама. Мені здається, що правдиві відповіді на це будь-що важливе питання можна знайти в словах одного ізраїльського селянина — жиди, з яким я випадково зустрівся недалеко західного побережжя Галілейського моря. Тут, недалеко містечка Тіберіас, він має досить вигідну муровану хату, сад та овочевий город біля неї. Має також невеличкий авто. Показуючи рукою в напрямку невеличкого ліса, він сказав мені:

— Чи ви бачите під тим лісом ту „обскубану", покрити не то очеретом, не то гіллями хатину? Та хатина належить одному арабові. Коли я прибув 22 роки сюди, можна сказати, „без кола й двора", та хатина виглядала більш-менш так само, як і тепер. Хоч араб має землю не гіршу від моєї, але живе так, що ледве стигає кінці з кінцями, точніше, ледве спроваджує прогнати свою родину. Я йому пропонував деяку допомогу, але він делікатно відмовився, сказавши, що якщо його дід та батько жили так само, то чому він мав би жити краще від них?...

Це мені нагадало Індію, яких я років десять зустрів на Флориді в їхніх шатрах. Я тоді довідався, що абі „пав'ятати" цих „правдивих американців" з їх примітивних шатер, американський уряд недалеко від їх поселення побудував їм досить модерні апартаменти будинки, оплата за мешкання в яких була або дуже низька, або й цілком безкоштовна — в залежності від мажоритного стану Індіанців. І щож сталося? Хоч деякі Індіанці були переселенцями до тих будинків, але ненадовго, бо тут за шатрами, в яких вони жили з покоління в покоління довгими століттями, була могутня сила від будівельних вигід модерного життя...

Звичайно, було б несправедливо всіх арабів стрити під одну гребірку — є між ними також працьовиті й талановиті люди і про це не може бути двох думок. Але, мабуть, можна без великого перебільшення сказати, що за останніх 28 років (час створення Ізраїльської держави) жиди в Палестині зробили більше ніж зробили араби тут за ціле минуле тисячоліття. Цікава деталь: в той час, коли в арабському кварталі Єрусалиму майже на кожному завулку ми бачили прохаків з простягненими руками, в жидівському кварталі я не бачив жадного жebraка! (хтось сказав, що, мовляв, в арабів вже увійшло в спадково-традиційну звичку жebraти, хоч я цьому не хочу вірити).

Або ще одне: в той час, коли Ідучи з Йордану до Єрусалиму ми бачили довгі вантажні авто, навантажених апельсинами та іншими овочами, які (авт.) їхали з Ізраїлю до Йордану, ми не бачили жадного авто, яке щось з товарів везло з Йордану до Ізраїлю...

Можливо, з вищеподаного можна знайти часткову відповідь на питання, чому араби так уперто наполягають на Ізраїль повернути їм землі, втрачені під час війни 1967 року. Головна причина цього крється не в землі, якої арабський світ має більше ніж треба, як також не в втічачах, яких вже давним-давно можна було б розселити по широким обширах арабського світу, а правдоподібно в тому, що з тією землею араби думають дістати також індустрію, добрі дороги, нові будинки, орошені їм придатні для засіву поля, і т. д. Все це було зроблено жидами за останні два з половиною десяти років і все це, значить, мало б дістатися арабам, наче спільне яблуко з дерева, після повернення їм тих земель. Добрий „бізнес"!

БАТЬКИ! За життя замалою овані дітей з найкращою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є **Будущість, в нашій Європі!** Український Народний Союз, щоб заванести їм кращу й величезну світло нового селідоного члена!

ІРИНЕЙ ЖУК ВЕДЕ ЛІТНІЙ КУРС

Монреаль, Канада. — Вже третій раз підпряд музичний факультет університету МекГілл в Монреалі запросив Іриней Жука, відомого піаніста та члена музичного відділу університету Квінс в Кінгстоні, вести заавансований музичний курс під час літнього семестру ц. р. Цей курс призначений для студентів двох останніх років музичних студій для одержання ступеня бакалаврату і має вартість чотирьох кредитів. Він також належить до имог для поступлення на вищі музичні студії для одержання ступеня магістра.

Фонд Наглої Потреби

СПИСОК Ч. 167

Вілія А. Мінко С. Вайчук С. Зинков Д. Стецюк М. Стецюк Ю. Загумений Ф. Онисевич З. Штогрин Д. М. Логан М. д-р Колія І. М. Колія Л. К. Серапіт І. Серапіт І. Петралія Т. М.

Петралія М. М. Квас М. Квас В. Квас В. Колісник С. Колісник К. Корняк О. Грабовський К. Грабовська Е. Васильевич В. І. Санюк І. Пидгайний Н. Яремко М. Пидгайний Г. Житинський А.

Олексин І. Вайчук К. Явний Г. д-р Явний С. Тарасюк М. Юрчук З. Ворзак К. Рідрик В. О. Кендус В. Кендус Н. А. Членів Відділу 345 Левинський В. Чучук С. Войнаровский Я.

Сума проголошених чеків \$ 202,50
Раніше проголошених \$ 41,817.22
Разом \$ 41,819.72

ПРИСВЯЧУЮ СВОЇЙ ДОНІ

Б.Л. П.

ЛЯРИСІ ГАРКАЧ

У ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ПІ СМЕРТІ, ЯКА ПРИПАДАЄ 28-го червня

СПОМІН

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ

Рік за роком час минав. Як подорожний добре і але стрічав. Пройду мило, тай пристану. Чи для відпочинку? Чи для серця розради? В дивних левадах і блукаю І для тебе Лялю найкращих Квіттів-снів шукаю. Як мати для Доні, Віночки сплітала Тебе, як квітину В пам'ять прибирила.

МАМА

Червень, 1976 р.

З сумом повідомляємо, що для 21-го червня 1976 р. несподівано, помер Батько нашої подруги Марти

Б.Л. П. Володимир Боровик

Подрузі Марти і всі Родні висловлюють співчуття ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"

У глибокому смутку і з великим жалем повідомляємо, Рідно, Приятель і Знайомих, що 10 червня 1976 р. в Сан Дієго, Каліф. відійшов у Вічність наш Найдорожчий Батько і Дідусь

Б.Л. П.

ПОСИФ БІЛОУС

народжений 2 березня 1902 р. в с. Синькові коло Львова

Похоронні обряди відбулися в суботу 12 червня в каплиці Бобіт у Сан-Бернардіно, та похований на „Моунт Вью" цвинтарі в Сан-Бернардіно.

Горем прибиті:

ЛІДА, МАРУСЯ, НАТАЛКА — дочки
І. МОТРУК, О. ШЕНКІРИК, В. КЛИМОВИЧ — зяті
ЮРА, ОКСАНА, ДАРУСЯ, МИРОН, ХРИСТИНА І ТАНА — внуки

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуса

св. п. отця прот.

ПАВЛА ШИПРУКА

будуть відслужені

ПАНАХИДИ

в день упокоєння, 30 червня

в ЦЕРКВІ СВ. АПОСТ. АНДРІЯ

ВАШІНГТОН, Д.К.

о год. 8-ї веч.

НА МОГИЛІ ПОКИНОВОГО

у суботу, 3-го липня 1976 р.

о год. 1-ї дня

на Українському Православному Цвинтарі

в БАНД ВРУКУ, Н. Дж.

Приятелі прошу про молитву за спокій Ного Душі паніматка ТАІСІЯ з Родиною

200, 125, 100 И 60-ЛІТТЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

фестувати, демонструвати і протестувати та показувати свою етнічну культуру, але теж виказати себе на інтелектуальному полі, як одна із поважніших етнічних спільнот американської громадянськості.

І саме тому не лише нашим маніфестаційним здвигом під панітником Т. Шевченка у суботу 26-го червня з клечем за праведний закон в Україні у душі ідей батька цієї країни Вашингтона, але й спокійною науковою маніфестацією в одній із американських університетських святинь науки столиці, ми зможемо показати хоч в якійсь мірі нашу українську інтелектуальну вартість, по мимо факту, що в цій країні ми в науковому світі ще дуже молоді в порівнянні до інших

національних меншостей Америки. Закінчуючи оцей допис, прийдеться хіба висловити побажання до всієї нашої спільноти в Америці — не забути, що не менше важливо є для нашої справи у Вашингтоні наша участь у науковому симпозиумі в п'ятницю, так само, як в суботу — в загальному адвнаті народі під панітником Слівці волі для України.

В глибокому жалю і смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що у четвер ранком, 24-го червня 1976 запричистившись Найсвятішими Тайнами та після Маслосвяття, довершеного отцями: протопресвітером Е. Фальком, протосресом Петром Мелехом і о. Іваном Наконечним — відійшов у Вічність на 68 році життя

о. протоісрей ЄВГЕН НОВИЦЬКИЙ

Секретар Консисторії Української Православної Церкви в США, та настоятель парафії св. Софії в Байоні, Н. Дж., висвячений 19-го серпня 1975 р.

ПАНАХИДИ відбудуться в СІВОТУ, 28-го червня, о год. 7-ї веч. в пох. заведенні Василя Когута, 88 Вест 14-та вул., Байон, Н. Дж.

І в НЕДІЛЮ 27-го Червня в тому ж заведенні о год. 5-ї по пол., відтак Тіліні Останки будуть перевезені до Церкви-Пам'ятника в Банд Вруку, де о год. 7-ї веч. буде відслужене відвідування.

В ПОНЕДІЛОК 28-го ЧЕРВНЯ ц. р. о год. 9:30 Заупокійну Службу Богу і похоронний обряд очолить Владика Митрополит Мстислав.

тяжким горем прибиті:

паніматка — ВІРА

син — ІВАН

Ближча і дальша Родина

Замість квітін на свіжкі могили Покійного, прохасться складати пожертви на Українську Православну Семінарію в Банд Вруку, Н. Дж.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

І БРАТНІ ОРГАНІЗАЦІЇ —

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ (УЗХ)

АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО „ЗАРЕТО"

МОЛОДЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОСТІ (МУН)

І ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД

з глибоким смутком повідомляють своїх Членів і Українське Громадянство, що 24-го червня 1976 р. відійшов у Вічність

о. ЄВГЕН НОВИЦЬКИЙ

містоголова Центральної Управи ОДВУ, активний член націоналістичного руху і підлілля на Рідних Землях.

Тіліні Останки Покійного спочивають від год. 2-ї по пол. в похоронному заведенні Василя Когута 88 Вест 14-та вул. в Байоні, Н. Дж.

ПАНАХИДИ відбудуться в СІВОТУ, 28-го червня 1976 р. о год. 7-ї веч. в похоронному заведенні Василя Когута, 88 Вест 14-та вул., Байон, Н. Дж. і в неділю, 27-го червня, в тому ж заведенні о год. 5-ї по пол., відтак Тіліні Останки будуть перевезені до Церкви-Пам'ятника в Банд Вруку де о год. 7-ї веч. буде відслужене відвідування.

ПОХОРОН В ПОНЕДІЛОК 28-го червня о год. 9:30 ранку з церкви св. Андрія в Банд Вруку на місцевий цвинтар.

Вельмишановні Паніматці, Сини і всі Родні наші щирі співчуття.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Замість квітін на свіжкі могили Покійного, прохасться складати пожертви на Українську Православну Семінарію в Банд Вруку, Н. Дж.

КОНСІСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В США

повідомляє своїх Вірних, що

у четвер ранком, 24-го червня 1976 запричистившись Найсвятішими Тайнами та після Маслосвяття, довершеного отцями: протопресвітером Е. Фальком, протосресом Петром Мелехом і о. Іваном Наконечним — відійшов у Вічність на 68 році життя

о. протоісрей ЄВГЕН НОВИЦЬКИЙ

Секретар Консисторії Української Православної Церкви в США, та настоятель парафії св. Софії в Байоні, Н. Дж.

ПАНАХИДИ відбудуться в СІВОТУ, 28-го червня, о год. 7-ї веч. в пох. заведенні Василя Когута, 88 Вест 14-та вул., Байон, Н. Дж.

І в НЕДІЛЮ 27-го Червня в тому ж заведенні о год. 5-ї по пол., відтак Тіліні Останки будуть перевезені до Церкви-Пам'ятника в Банд Вруку, де о год. 7-ї веч. буде відслужене відвідування.

В ПОНЕДІЛОК 28-го ЧЕРВНЯ ц. р. о год. 9:30 Заупокійну Службу Богу і похоронний обряд очолить Владика Митрополит Мстислав.

Опечалені Паніматці, Сини і Рідні щирі висловки співчуття

КОНСІСТОРИЯ УПЦЕРКВИ В США

Замість квітін на свіжкі могили Покійного, прохасться складати пожертви на Українську Православну Семінарію в Банд Вруку, Н. Дж.

Повідомляємо у великому смутку, що 18-го червня 1976 р. в Трентоні, Н. Дж. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БРАТ І ВУНКО

Б.Л. П.

Д-Р МАРІАН МАКОГІН

проживав 58 років.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 25-го червня о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні М. Кошека при S. Broad Street в Трентоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ розпочнуться в суботу, дня 26-го червня 1976 р. о год. 9:30 р. в похоронному заведенні, а після Тіло Покійного буде перенесено до української католицької церкви св. Йосафата при Луц Авеню, а відтак на український цвинтар св. Андрія в С. Банд Вруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ДОРОТІ

брати: СТЕФАН зі сном в ЗСА

ВОЛОДИМИР І РОМАН з родиною в Трентоні

В поклоні перед могилами заслужених

Париж. (Н. Н.) — Перебуваючи у різних країнах Європи, Володимира Митрополита Мстислава відвідує зяччій, місцеві цвинтарі, щоб з'ясувати поклади і поклади за похованнями на тих цвинтарях українців, котрі заслужили перед усією українською нацією.

Перебуваючи в травні ц. р. у Франції, Володимира відвідав двічі цвинтар Монпарнас у Парижі, на якому поховано бл. п. Симона Петлюру, його Дружину Ольгу і дою Лесю, та очолює відправу панахиди над їхньою спільною могилою, першу в сам день смерті С. Петлюри 25 травня і другу в неділю 30 травня. Сослужили Володимира Митрополита Архидіакон О. Респект, Єпископ Константин, член Консисторії УПЦеркви в ЗСА прот. В. Дяків та духовенство УАПЦ з Англії, Бельгії, Зах. Німеччини й Франції.

Перебуваючи в Голландії, Володимира Мстислава відвідав у містечку місцеві цвинтарі, на якому спочиває такий підступно вбитий воєвода бл. п. Полковник Євген Кисилець. В неділю 23-го травня Володимира поклали на могилу Покійного в'язанку квітів та відправив панахиду за його душу. Сослужив Митрополитові український капеланський священник о. д-р І. Курілас. Між присутніми над могилою були: воєвода по Покійному, сестра, воєвода бл. п. полковник Андрій Амелюк, та головний ПУН ред. О. Штуль — Жданович.

У середу 26-го травня Митрополит Мстислав відвідав

Меттенон під Парижем, на цвинтарі якого спочиває славний командир 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії Армії УНР Республіки, бл. п. генерал Олександр Удовиченко, один із перших сподвижників Полового Отамана у ратному ділі та шеф штабу Коша Слободського України, що його організував і командиром якого був Симон Петлюра.

І над цєю могилою Володимира відправив панахиду за душу спочилого в ній. Сослужив Володимира адміністратор УАПЦеркви на Бельгії, Франції й Люксембургу, о. прот. В. Хайневський. Присутньою на панахиді була воєвода по Покійному, Євгенія, разом з близькою родиною. Супроводжував Володимира секретар Т-ва бувш. воєв. Армії УНР, хорунжий В. Лазаревич.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ФЕДЕРАЦІЙНОГО ФРАНЦІЙ

Париж. — Дня 17 червня ц. р. відбулися тут загальні збори Українського Центрального Громадського Комітету у Франції.

Після вступного слова голови, інж. О. Мельниковича, загальний звіт з діяльності подав д-р В. Косик.

Загальні збори, після дискусії над минулою і діяльністю комітету, обрали Управу УЦГКФ в складі: інж. О. Мельникович — голова; д-р В. Косик — 1-ий заст. голови і ген. секретар; д-р А. Жуковський — 2-ий заст. голови; д-р А. Вірста і пані В. Дратвінська — культурно-освітні референти; панна М. Носичівна і П. Кучинський — члени. До Контрольної комісії ввійшли: проф. д-р В. Янів — голова; інж. Ю. Коваленко і проф. П. Шумовський — члени.

ВІДИШЛИ ВІД НАС

АННА ФІГУРСЬКА, членка УНС ВДХ, ч. 5 Т-ва св. Миколая в Асторії, померла 27 березня 1976 р. на 75-му році життя. Стала членкою УНС в 1943 році. Похована в смутку дочкою Ольгою з чоловіком Ніколом та дітьми Петром, Павлом, Андрієм і Марією; Дочкою з чоловіком Володимиром, та сестрою Катериною. Похорон відбувся на цвинтарі св. Раймонда в Бронкс, Нью Йорк.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

ПЕТРО М. ВІНАКОВСЬКИЙ, член УНС ВДХ, ч. 217 Т-ва св. Пасофата в Рочестері, Н. Я., помер 4 квітня 1976 р. на 68-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1956 році. Похована в смутку дружиною, сестрою Марією, дочкою Катериною, 4 внуками, братом Павлом, сестрою Марією. Похорон відбувся 8-го квітня 1976 р. на цвинтарі Голі Селуїч в Рочестері, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять! Т. Кубарч, секр. Від.

ОЛЬГА І. ГРИГОРІЙЧЕНКО, членка УНС ВДХ, ч. 446 Т-ва св. Миколая в Делавейрі, померла 24 березня 1976 р. на 64-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1959 році. Похована в смутку чоловіком Григорієм та сестрою Григорією. Похорон відбувся 27 березня 1976 р. на цвинтарі Святого Іоанна в Рочестері, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

МИРОЛА КАЧУР, член УНС ВДХ, ч. 50 в Лорей, Огайо, помер 4 лютого 1976 р. на 74-му році життя. Похований в Лорей, Огайо. Стала членкою УНС в 1945 році. Похована в смутку сестрою, дружиною і 3-х внуками. Похорон відбувся 7 лютого 1976 р. на цвинтарі Святого Миколая в Лорей, Огайо.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

МАРІЯ МАКОСОВИЧ, членка УНС ВДХ, ч. 217 Т-ва св. Пасофата в Рочестері, Н. Я., померла 17 квітня 1976 р. на 82-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1949 році. Похована в смутку сестрою, дружиною і 3-х внуками. Похорон відбувся 20 квітня 1976 р. на цвинтарі Голі Селуїч в Рочестері, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять! Т. Кубарч, секр. Від.

ЛІДИЯ ДИМІТРИЙЧЕНКО, членка УНС ВДХ, ч. 385 Т-ва св. Миколая в Мінеаполісі, померла 14 квітня 1976 р. на 70-му році життя. Похована в Мінеаполісі. Стала членкою УНС в 1949 році. Похована в смутку чоловіком Осипом, сестрою Богданою з дружиною, та багатьма онуків та онучками в Мінеаполісі і в Україні. Похорон відбувся 20 квітня 1976 р. на цвинтарі св. Антона в Мінеаполісі.

Вічна їй Пам'ять! Ярослав Карпак, секр. Від.

МАРІЯ ОСТАПІВНА, членка УНС ВДХ, ч. 683 Т-ва св. Дмитрія в Бетлеме, Па., померла 6 квітня 1976 р. на 86-му році життя. Похована в Бетлеме, Па. Стала членкою УНС в 1922 році. Похована в смутку дочкою Марією Габрієлю, Ольгою і Анастасією, сестрою Барбарою та 6-ю внуками. Похорон відбувся 8-го квітня на парафійському цвинтарі в Бетлеме, Па.

Вічна їй Пам'ять! Управу Відділу

МАРІЯ СУХАР, членка УНС ВДХ, ч. 518 в Кемпбел, Огайо, померла 29 листопада 1975 р. на 81-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1933 році. Похована в смутку дітьми: Павлом, Ольгою, Валерією і Діною, Стефаном і Михайлом. Похорон відбувся 2-го грудня 1975 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Янгтауні, Огайо.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

Високоповажений о. СЕМЕН ШВАЦЕНКО, член УНС ВДХ, ч. 334 Т-ва св. Івана Франка, в Клівленді, Огайо, помер 23 серпня 1975 р. на 81-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1952 році. Похована в смутку дружиною Марією, дочкою Катериною і Оксану, синами Стефаном і 2-ох внуками та близькою родиною. Похорон відбувся 29 серпня 1975 р. на цвинтарі св. Андрія в Ванд Врук, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять! Стефан Боханек, секр. Від.

МИХАЙЛО ДЕНІШ, засновник ВДХ, ч. 382 Т-ва св. "Пророка" в Бронкс, Па., помер 21 серпня 1975 р. на 80-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1927 році. Похована в смутку сестрою і трьома дітьми. Похорон відбувся 26-го серпня 1975 р. на цвинтарі св. Катерини в Бронкс, Нью Йорк.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ТОД АЛЕН КАВНО, член УНС ВДХ, ч. 11 Т-ва св. Михайла в Делавейрі, Па., помер 9-го серпня 1975 р. на 2-му році життя. Похований в Делавейрі, Па. Стала членкою

УНСОюзу в 1973 році. Похована в смутку братом Григорієм і Кесією, сестрою Барбарою, дітьми і Женіфер. Похорон відбувся 12 серпня 1975 р. на цвинтарі св. Володимира в Коннектикут.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

НИКОЛАЙ ХАВНИЦЬ, член УНС ВДХ, ч. 370 в Нью Йорк, Коннектикут, помер 15-го грудня 1975 р. на 82-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1915 році. Похована в смутку дітьми Ольгою, Міроном, Ольгою, Богданою і Лідією та внуками і правнуками. Похорон відбувся 15-го грудня 1975 р. на цвинтарі св. Лаврентія.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ІВАН ЗЕМОК, член УНСОюзу ВДХ, ч. 484 Т-ва св. Тараса Шевченка в Ютика, Нью Йорк, помер 1-го травня 1976 року на 25-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1950 році. Похована в смутку батьком Сергієм і матір'ю Аленою та братом Миколою. Похорон відбувся 7-го травня 1976 р. з православною церквою Святого Хреста на цвинтарі св. Катерини в Рочестері, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять! В. Захаров, секр. Від.

МИКОЛА ХАЛУС, член УНС ВДХ, ч. 173 в Нью Йорк, Коннектикут, помер 29 березня 1976 р. на 90-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1916 році. Похорон відбувся 1-го квітня на католицькому цвинтарі в Бетлеме, Па.

Вічна йому Пам'ять! П. Щербя, секр. Від.

ДІАМОН ДЕРТАК, член УНС ВДХ, ч. 127 Т-ва св. Миколая в Бетлеме, Н. Я., помер 30 квітня 1976 р. на 78-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1959 році. Похована в смутку дружиною Євгенією, сестрою Зеноною з родиною, дочкою Діною з родиною. Похорон відбувся 3-го травня 1976 р. на цвинтарі св. Матфея, в Вест Сенека, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ІВАН ЗАРАПЦА, член УНС ВДХ, ч. 5 в Нью Йорк, Коннектикут, помер 30-го квітня 1976 р. на 83-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1938 році. Похована в смутку дружиною Анною. Похорон відбувся 3-го травня на цвинтарі Калварії у Клівс, Нью Йорк.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ІОСИФ ВОЙЦІК, член УНС ВДХ, ч. 67 Т-ва Запорозького Ойстра в Ансоні, помер 2-го травня 1976 р. на 84-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1918 році. Похована в смутку дружиною, сестрою, чотирма дітьми, 14 внуками, 8 правнуками та дальною родиною. Похорон відбувся 5-го травня 1976 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Делавейрі, Конн.

Вічна йому Пам'ять! Володимир Петюк, секр. Від.

ОЛЬГА БУШНІ, членка УНС ВДХ, ч. 204 Т-ва св. О. Гончаренка в Нью Йорк, померла 17 квітня 1976 р. на 57-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1945 році. Похована в смутку чоловіком Іваном, сестрою Катериною, 4 дітьми, 11 онуками, 8 правнуками та дальною родиною. Похорон відбувся 20 квітня 1976 р. на цвинтарі в Лонг Айленді, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять! Василь Палдвор, секр. Від.

МИХАЙЛО МАГІЗ, член УНСОюзу ВДХ, ч. 234 Т-ва Запорозького Ойстра в Елізабет Н. Дж., помер 2-го травня 1976 р. на 73-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1950 році. Похована в смутку дружиною Марією, сестрою Стефаном і 3-х дітьми. Похорон відбувся 2-го травня 1976 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Янгтауні, Огайо.

Вічна йому Пам'ять! І. Іванчик, секр. Від.

ПАВЛИНА СУХАР, членка УНС ВДХ, ч. 274 в Нью Йорк, Коннектикут, померла 3-го березня 1976 р. на 80-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1935 році. Похована в смутку сестрою Франкою. Похорон відбувся на українському православному цвинтарі св. Петра і Павла в Янгтауні.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

ЛІДИЯ КОВАЛЬЧУК, членка УНС ВДХ, ч. 439 в Судбурі, померла 29 лютого 1976 р. на 16-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1960 році. Похована в смутку матір'ю Надією, дітьми і онуками та дальною родиною в Канаді і Америці та в Україні.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

ВОЛОДИМИР ЛАЗЕНІА, член УНС ВДХ, ч. 120 Т-ва св. Миколая в Асторії, помер 20 квітня 1976 р. на 59-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1956 році. Похована в смутку сестрою Анною і Ленору і братом Павлом. Похорон відбувся 22 квітня 1976 р. на цвинтарі в Бетлеме в Бетлеме, Па.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ДЕНІС КОЛІЦА, член УНС ВДХ, ч. 70 Т-ва св. Пророка Ісаї в Джерсі Сіті, Н. Дж., помер 2-го травня 1976 р. на 78-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1927 році. Похована в смутку сестрою Юлією. Похорон відбувся 5-го травня 1976 р. на цвинтарі Святого Іоанна в Джерсі Сіті, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

МАРІЯ КУРАЦ, членка УНС ВДХ, ч. 70 Т-ва св. Пророка Ісаї в Джерсі Сіті, Н. Дж., померла 30 квітня 1976 р. на 87-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1927 р. Похована в смутку дочкою Катериною. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Іоанна в Джерсі Сіті, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

Е У КРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ в ГЛЕН СПЕН, Н. Я. Близько католицької і православної церков і близько Оселі Робітничого Союзу —

ЩЕ МОЖНА НАБУТИ ПЛОЩІ (ЛЮДИ) ПО АКРОВІ І ВІЛЬШЕ. ЧАС КОРОТКИЙ — СПІШИТЕ! Телеф. по 6-й веч. (914) 856-8887

ПЕРЛИНА ДАВНІХ ДНІВ! ВЛЕС-КНИГА

Старослов'янський текст з англійським перекладом — дві великі книжки (м'яка обгортка), разом за \$10.00. VLESSIANA, Box 422, Dublin, Ohio 43017

ЧОМУ ПЛАТИТИ 13.38% РІЧНО ЗА ПОЗИЧКУ НА АВТОМОБІЛЬ В НЬО ЙОРКІХ БАНКАХ ??? КОЛИ МОЖНА ПІСТАТИ ТАКУ ПОЗИЧКУ НА 9.60% РІЧНО У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ САМОПОМІЧ В НЬО ЙОРКУ 108 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003 TEL. 212-473-7310

NEVER GIVE UP HOPE

J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6

Helps Only Those Who Are In Need SOUR STOMACH, ACID INDIGESTION, BELCHING, GAS PAINS, HEARTBURN, GETTING UP AT NIGHT, FOUL BREATH, BLEMISHES, SIMPLE HEADACHE, IRRREGULARITY, ACES AND PAINS, CONSTIPATION.

SEND \$10.00 TO-DAY

If no Help within a few hours or, at the latest the next day, return the Package for full refund, OR PICK UP PERSONALLY, 4TH FLOOR, ROOM 403

PHONE: (201) 642-0773

THE MILLER CO., INC.

790 BROAD STREET Dept. 41 NEWARK, N. J. 07102

М'ясо і ковбасні вироби

за іншим виробом для смаку. Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША яку найліпше люблять господині і цілі родини. Зайдіть до найближчого крамниці KARL ENMER.

KARL ENMER

PORK STORES

Головна крамниця: 63-35 Fresh Pond Road RIdgewood - Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью Йорку і поза містом.

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел. (914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

УКРАЇНЦІ! НАШІМ СТРЕМЛІННЯМ 6, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕННІ РОКУ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОГО НЕЗАЛЕЖНОСТІ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ФЕДЕРАЦІЙНОГО ФРАНЦІЙ

Париж. — Дня 17 червня ц. р. відбулися тут загальні збори Українського Центрального Громадського Комітету у Франції.

Після вступного слова голови, інж. О. Мельниковича, загальний звіт з діяльності подав д-р В. Косик.

Загальні збори, після дискусії над минулою і діяльністю комітету, обрали Управу УЦГКФ в складі: інж. О. Мельникович — голова; д-р В. Косик — 1-ий заст. голови і ген. секретар; д-р А. Жуковський — 2-ий заст. голови; д-р А. Вірста і пані В. Дратвінська — культурно-освітні референти; панна М. Носичівна і П. Кучинський — члени. До Контрольної комісії ввійшли: проф. д-р В. Янів — голова; інж. Ю. Коваленко і проф. П. Шумовський — члени.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ОЛЬГА І. ГРИГОРІЙЧЕНКО, членка УНС ВДХ, ч. 446 Т-ва св. Миколая в Делавейрі, померла 24 березня 1976 р. на 64-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1959 році. Похована в смутку чоловіком Григорієм та сестрою Григорією. Похорон відбувся 27 березня 1976 р. на цвинтарі Святого Іоанна в Рочестері, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

МАРІЯ МАКОСОВИЧ, членка УНС ВДХ, ч. 217 Т-ва св. Пасофата в Рочестері, Н. Я., померла 17 квітня 1976 р. на 82-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1949 році. Похована в смутку сестрою, дружиною і 3-х внуками. Похорон відбувся 20 квітня 1976 р. на цвинтарі Голі Селуїч в Рочестері, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять! Т. Кубарч, секр. Від.

ЛІДИЯ ДИМІТРИЙЧЕНКО, членка УНС ВДХ, ч. 385 Т-ва св. Миколая в Мінеаполісі, померла 14 квітня 1976 р. на 70-му році життя. Похована в Мінеаполісі. Стала членкою УНС в 1949 році. Похована в смутку чоловіком Осипом, сестрою Богданою з дружиною, та багатьма онуків та онучками в Мінеаполісі і в Україні. Похорон відбувся 20 квітня 1976 р. на цвинтарі св. Антона в Мінеаполісі.

Вічна їй Пам'ять! Ярослав Карпак, секр. Від.

МАРІЯ ОСТАПІВНА, членка УНС ВДХ, ч. 683 Т-ва св. Дмитрія в Бетлеме, Па., померла 6 квітня 1976 р. на 86-му році життя. Похована в Бетлеме, Па. Стала членкою УНС в 1922 році. Похована в смутку дочкою Марією Габрієлю, Ольгою і Анастасією, сестрою Барбарою та 6-ю внуками. Похорон відбувся 8-го квітня на парафійському цвинтарі в Бетлеме, Па.

Вічна їй Пам'ять! Управу Відділу

МАРІЯ СУХАР, членка УНС ВДХ, ч. 518 в Кемпбел, Огайо, померла 29 листопада 1975 р. на 81-му році життя. Похована в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1933 році. Похована в смутку дітьми: Павлом, Ольгою, Валерією і Діною, Стефаном і Михайлом. Похорон відбувся 2-го грудня 1975 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Янгтауні, Огайо.

Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

Високоповажений о. СЕМЕН ШВАЦЕНКО, член УНС ВДХ, ч. 334 Т-ва св. Івана Франка, в Клівленді, Огайо, помер 23 серпня 1975 р. на 81-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1952 році. Похована в смутку дружиною Марією, дочкою Катериною і Оксану, синами Стефаном і 2-ох внуками та близькою родиною. Похорон відбувся 29 серпня 1975 р. на цвинтарі св. Андрія в Ванд Врук, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять! Стефан Боханек, секр. Від.

МИХАЙЛО ДЕНІШ, засновник ВДХ, ч. 382 Т-ва св. "Пророка" в Бронкс, Па., помер 21 серпня 1975 р. на 80-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНС в 1927 році. Похована в смутку сестрою і трьома дітьми. Похорон відбувся 26-го серпня 1975 р. на цвинтарі св. Катерини в Бронкс, Нью Йорк.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

ТОД АЛЕН КАВНО, член УНС ВДХ, ч. 11 Т-ва св. Михайла в Делавейрі, Па., помер 9-го серпня 1975 р. на 2-му році життя. Похований в Делавейрі, Па. Стала членкою

УНСОюзу в 1973 році. Похована в смутку братом Григорієм і Кесією, сестрою Барбарою, дітьми і Женіфер. Похорон відбувся 12 серпня 1975 р. на цвинтарі св. Володимира в Коннектикут.

Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

НИКОЛАЙ ХАВНИЦЬ, член УНС ВДХ, ч. 370 в Нью Йорк, Коннектикут, помер 15-го грудня 1975 р. на 82-му році життя. Похований в Рочестері, Н. Я. Стала членкою УНСОюзу в 1915 році. Похована в смутку дітьми Ольгою, Міроном, Ольгою, Богданою і Лідією та внуками і правнуками. Похорон відбувся 15-го грудня 1975 р. на цвинтарі св. Лаврентія.